

אלול - להתבונן במהות החיים

4 וְשָׂרָשׁ כְּלֵם הוּא סֹדֵר שְׁסֻדְרָה
 הַחֲכָמָה הַעֲלִיּוֹנָה, שְׁכָל תִּמְקֵן שְׁתִּמְקֵן יָאֹדֵר גְּדוֹל שְׁהָאִיר בְּזִמְן
 מְהוּמָנִים, בְּשׁוֹב תִּקְיַפֵּת הַזִּמְן הַהוּא, יָאִיר צְלִינוֹ אֹדֵר מִצִּין
 הָאֹדֵר הָרָאשׁוֹן, וְתִתְחַדֵּשׁ תּוֹלְדוֹת הַתִּמְקֵן הַהוּא בְּמִי שְׁקָבְלוֹ.
 5 וְהִנֵּה עַל פִּי זֶה נִצְטַרְנוּ בְּמַג הַפֶּסֶח, כָּכֵל הַעֲנִינִים
 שְׁנִצְטַרְנוּ, לְזַכֵּר יִצְיָאֵת מִצְרַיִם; כִּי בְהִיּוֹת הַתִּמְקֵן הַהוּא תִּמְקֵן
 גְּדוֹל מְאֹד שְׁתִּתְקַנֵּנוּ בּוֹ, וְכַמּוֹ שְׁזַכְרֵנוּ לְמַעֲלָה, הַקָּבֵעַ שְׁבִשׁוֹב
 תִּקְיַפֵּת הַזִּמְן הַהוּא יָאִיר צְלִינוֹ אֹדֵר מִצִּין הָאֹדֵר שְׁהָאִיר אֲזוּ,
 וְתִתְחַדֵּשׁ בְּנוֹ תּוֹלְדוֹת אוֹתוֹ הַתִּמְקֵן, וְעַל כֵּן נִתְמַלְכְּנוּ בְּאוֹתָם
 הַעֲנִינִים כְּלֵם.

דָּבָר ה' - 160

3 תְּקִיעַת הַשּׁוֹפָר קוֹדֵם לְנִתְיַת הַלּוֹחֹת הַשְּׁנִיּוֹת לִימֵד אוֹתָנוּ שְׁאִין לְנוֹחַ גַּם
 אַרְבַּעִים יָמִים קוֹדֵם מִתַּן הַתּוֹרָה, אֲלֵא צִרִיךְ לְבַדּוֹק וְלַהֲשִׁיגָה עַל הַמַּעֲשִׂים,
 לְהוֹיֵת אַרְבָּעִים יָמִים לְמַתַּן תּוֹרָה, וְכֵן כֹּכֵל אֵלּוּל, בְּשַׁעַת תְּקִיעַת הַשּׁוֹפָר, אֲנִי צִרִיכִים
 לְהַתְעוֹרֵר וּלְבַדּוֹק אֵת עַצְמָנוּ. בְּשַׁעַת תְּקִיעַת הַשּׁוֹפָר צִרִיךְ לְהַתְחַדֵּשׁ אֲעִלְנוּ
 וּיְכוֹרֵן חֲדַת הַרְיָן שְׁהִיא בְּמִן נִתְיַת הַלּוֹחֹת הַשְּׁנִיּוֹת. יֵשׁ צוּרֵךְ בְּחֲדַת הַרְיָן,
 מִפְּנֵי שְׁחֲרָדָה הִיא חֶלֶק מִקְבַּלַת הַתּוֹרָה כְּשֶׁתּוֹרָה.

מִלְּמַתְּ מִלְּמַתְּ מִלְּמַתְּ - לִי אֲרִיבִי לְעֵלֵי

4 יִסְמֵן וְלִילֵה" וְגו' וְהַשֵּׁשׁ א. ח. מַשֵּׁשׁ. הַיְצִיעָה וְהַשְׂקִידָה כְּלִי הַפֶּסֶח - וְהוּא מוֹשֵׁג
 שֶׁל יִשְׂבֵּה, וְהוּא הַכֹּחַ שֶׁל יִשְׂבֵּה. בִּישְׂבֵּה הַכּוֹל הוּא קוֹדֵשׁ לְתוֹרָה. "כִּי הֵם
 5 חֵיבִים וְאוֹדֵךְ יִמְיָנוּ וְנִכְחַם נִגְזַה יִסְמֵן וְלִילֵה" וְכו' (בְּרַחֵם אֲהַבֵּת שֵׁשׁ) מַשֵּׁשׁ כְּפִשׁוֹטוֹ,
 וְהוּא הַתְּכַלִּית הַעִיִּקִיּוֹת שֶׁל יִשְׂבֵּה. וְכֵל מִי שְׂבֵּה לְיִשְׂבֵּה, וְכֵל מִי שְׂבֵּה
 בִּישְׂבֵּה, יִדַּע אֵת, שְׁהַתּוֹרָה הִיא כֵל הַיְמִים שֶׁלֹּה. הַכּוֹל נִמְצָא בְּתוֹרָה, וְכֵן
 צִרִיךְ לְעַסֹק כֹּל הַזִּמְן. עַל הָאֵדֵם לְפַנֵּת עַצְמוֹ מִכֵּל עִיִּקִיּוֹת, וְלַחֲכֵן עַצְמוֹ
 לְלִימֵד וְתוֹרָה בְּאֹפֶן שְׂלֵא יִהְיֶה לוֹ עִיִּקִּיּוֹת אַחֵר אֲלֵא הַתּוֹרָה. בִּישְׂבֵּה, כֹּל הַזִּמְן
 הוּא קוֹדֵשׁ לְלִימֵד הַתּוֹרָה.

10 שְׂקִידַת הַתּוֹרָה הִיא הַעִיִּקִיּוֹת. בְּלִימֵד הַתּוֹרָה אִי אֲפֻשֵׁר לְהַתְגַּדֵּל עַל יְדֵי
 כְּשִׁרְיָן בְּלִבִּי, אֲלֵא עִיִּקֵי הַעִיִּקִיּוֹת הִיא הַשְׂקִידָה. וְלִשְׂמֵךְ כִּי יֵשׁ צוּרֵךְ בְּאֲהַבָּה
 תּוֹרָה, אֲהַבֵּת הַתּוֹרָה וְשִׂקִידָתָהּ הֵם חֶלֶק מִן הַחַיִּיבִים שֶׁל אֲדֵם מִשְׂרָאֵל.
 5 וּבְלַעֲיָהֵם אִין אֲפֻשֵׁר לְהַגִּיעַ לְכֹלֵם. יֵשׁ צוּרֵךְ בְּאֲהַבֵּת תּוֹרָה, וּבְהַבְרָה "כִּי הֵם
 חֵיבִים וְאוֹדֵךְ יִמְיָנוּ" (בְּרַחֵם אֲהַבֵּת שֵׁשׁ) מַשֵּׁשׁ וְלֵא כְּפִלְיָהּ, וְלִכֵּן צִרִיךְ לְשִׂאֵן.
 14 וְהַתְחַלְתָּ יִטְלֵה לְהוֹיֵת קִטְבוֹ, אֲבָל יֵשׁ צוּרֵךְ שְׁהִיא תְהִיָּה קוֹבְעָה. בְּתוֹרָה יֵשׁ
 הַכְּשִׁיחַ מִיּוֹחֹת, יוֹדֵר מֵאִשֵּׁר כְּדַבְרִים אַחֵרִים, שְׂאֵם אֲדֵם מִכֵּן עַצְמוֹ לְתוֹרָה,
 וְהַמְּסַחֵר עַצְמוֹ מִלְּמַתָּה, מְסִיעִים לוֹ מִלְּמַעֲלָה. וְהוּא הַיְסוֹד הַעִיִּקִיּוֹת שְׁעִלְיוֹ בְּנוֹיָה
 כֹּל עֲבֻדַת ה'; אֲנִי מְסַחֵרִים עַצְמָנוּ מִלְּמַתָּה, וְהַקּוֹדֵשׁ בְּרִיךְ הוּא עוֹרֵר לֵנוּ
 מִלְּמַעֲלָה. אֵךְ הַכְּשִׁיחַ לְתוֹרָה צִרִיכָה לְהִיעִשֵׂת בְּצוּרֵה קוֹבְעָה, כְּלִי הַתְּנוּדָהּ.

הַיְבֵּל אֲרִיבִי לְעֵלֵי

6 סוֹד הַתְּסִידוֹת וְשִׂרְשׁ הַעֲבֻדָּה הַתְּסִידָה הוּא שִׂתְּחַבְרָן
 וְהַשְׂמֵת אֲצֵל הָאֵדֵם מֵהַ חֲתוּכָה בְּעוֹלָמוֹ וְהַקְּמָה צִרִיךְ שִׂישִׁים
 מְכֻסֵּוּ וּמְגֻמָּחוּ כְּכֵל אֲשֶׁר הוּא עֵמֶל כֵּל יְמֵי חַיָּיו. וְהִנֵּה מֵה
 שְׁהוֹרֵנוּ תְּסִידָנוּ וְגו' הוּא, שְׁהַקְּמָה לֹא נִבְרָא אֶקְמָה לְהַתְּעַבֵּר
 5 עַל ה' וְלִהְיוֹת מוֹיָו שְׂכִינְתוֹ שְׁעָזָה סְפִיעוֹג הַקְּמָתוֹ וְהַעֲדוֹן
 הַגְּדוֹל מִכֵּל הַעֲדוּנִים שְׂכִיכִים לְהַקְּמָה. וּמִקוֹם הַעֲדוֹן הַזֶּה
 בְּאֲמַת הוּא הַעוֹלָם הַקָּמָה, כִּי הוּא הַקְּמָה בְּהַקְּמָה הַמְּצַטְרָקֵת
 לְדַבְרֵי הַזֶּה. אֵךְ הַדְרֵךְ כְּנִי לְהַקְּמָה אֵל מַחֻוּ קִפְצָנוּ זֶה, הוּא
 זֶה הַעוֹלָם. וְהוּא מֵה שְׂאֵמְרוֹ וְקוֹרֵם לְכַרְכָּה (וְכוֹחַ) הַעוֹלָם
 10 הַזֶּה דוֹמֵה לְסוֹדוֹדוֹר בְּפִנֵּי הַעוֹלָם הַקָּמָה. וְהַקְּמָתוֹ הַמְּצַטְרָקֵם
 אֵת הָאֵדֵם לְמַקְלֵית הַזֶּה, הֵם הַמְּצַוֵּת אֲשֶׁר צָנְנוּ עֲלֵינוּן הָאֵל
 יְהַבְרֵךְ שְׂמֹ. וּמִקוֹם עֲשִׂית הַמְּצַוֵּת הוּא כֵּן הַעוֹלָם קוֹמָה. עַל
 כֵּן הוֹשֵׁם הָאֵדֵם בְּנֵה הַעוֹלָם בְּתַחֲלָה כְּנִי שְׂעַל יְדֵי הַקְּמָתוֹ
 הָאֵל הַמְּצַוֵּת לֹא כָאֵן יוֹכֵל לְהַגִּיעַ אֵל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הוֹכֵן
 לוֹ, שְׁהוּא הַעוֹלָם הַקָּמָה. לְהַנּוֹחַ שֵׁם. פְּסוּכִים אֲשֶׁר קָנָה לוֹ עַל
 יְדֵי הַקְּמָתוֹ אֶקְמָה.

מִלְּמַתְּ מִלְּמַתְּ מִלְּמַתְּ - לִי אֲרִיבִי לְעֵלֵי

2 כֹּכֵל קִלְחָ דִּין יִפִּי הַסְּלִיחוֹת וְעַרְב רֵאשׁ הַשְּׁנָה:
 1 בְּאֲהַבֵּת תְּקִבִּיָה אֵת עֲמוֹ יִשְׂרָאֵל, הַרְכֵּבָה לְהִיטִיב אוֹתָנוּ וְצוּנוּ לְשׁוֹב לְפָנָיו כֹּכֵל עוֹה
 שְׁנַחֲמָא, וְאֵךְ שְׁהַתְּשׁוּבָה טוֹבָה כֹּכֵל עַתָּה, מִיָּמַי חוֹדֵשׁ אֵלּוּל הוּא מוֹכַחֵר וּמוֹכֵן יוֹתֵר
 שְׁמֻקּוֹבֵל תְּשׁוּבָתוֹ מִשָּׂאֵר יָמוֹת הַשְּׁנָה, לְפִי שִׂמְיָם אֵלּוּ הֵם יְמֵי רִצּוֹן מַעַת נִכְתְּרֵנוּ לְעַם,
 5 וְשִׁשׁ עַד יוֹיֵב שְׁהִיָּה נִפְרָה, וְאִתָּא בְּחֵנָה דְּבִי אֵלִיהוֹ, יִשְׂרָאֵל הִיֵּו נִוְהָגִים כֹּכֵל אֲחֵם
 וְיִאֲמַר לוֹ תְּקִבִּיָה מִסַּל לָךְ וְנִתְרַצֵּה לִיתֵן לוֹ לְזוֹחֹת שְׁנִיּוֹת, וְאֵז עַדָּה בְּרִיחַ אֵלּוּל וְנִשְׁתַּחֲוֶה
 וְשֵׁם עַד יוֹיֵב שְׁהִיָּה נִפְרָה, וְאִתָּא בְּחֵנָה דְּבִי אֵלִיהוֹ, יִשְׂרָאֵל הִיֵּו נִוְהָגִים כֹּכֵל אֲחֵם
 10 הַיְמִים צוּם וְחַעֲנִיָּת וְיוֹם אַחֲרוֹן שְׁבִכּוֹלֵם וְהִיֵּונוּ בְּעִשְׂרָה בְּתִשְׂרִי נוֹרוֹ חַעֲנִיָּת וְלָנוּ בְּתַעֲנִית,
 וְלִפְיֵךְ נִקְבַּע אוֹתָנוּ יוֹם הַיְיָנוּ יוֹם הַכְּפּוֹרִים לְכַפְרָה לְעוֹלָם, וְלְפִי שְׁהִיֵּו יָמִים אֵלּוּ יְמֵי
 רִצּוֹן מְאֹד, לְכֵן כֹּכֵל שְׁנָה וְשְׁנָה מִתְעוֹרֵר "עוֹד הַרְהַמְיָם לְמַעֲלָה וְהֵם יְמֵי רִצּוֹן, וְלְפִי שְׁכַשְׁעָלָה
 מִשָּׁה תִקְעוּ כִּשׁוֹפֵךְ בְּמַחְנֵה הַלְּהוֹדִיעַ לְיִשְׂרָאֵל שְׂלֵא יִטְעוּ עוֹד, לְכֵן גַּם אֲנַחְנוּ נוֹהָגִים לְתַקּוֹעַ
 15 כִּשׁוֹפֵךְ כֹּכֵל יוֹם מְרִיחַ אֵלּוּל, וְהוֹקְעוּן כֹּכֵל הַחוֹדֵשׁ חוּץ עֲרִיָּה, כְּדִי לְהַפְסִיק בֵּין תְּקִיעַת
 רִשׁוֹת לְחֻבּוּהָ, וְיֵשׁ מְקוּמוֹת שְׁתוֹקְעִין גַּם בְּמַנְתָּה. וְיֵשׁ מַתְחִילִין מוֹם א' דְּרִיחַ, וְיֵשׁ מוֹם
 ב', וְעִיִּקֵר הַתְּקִיעוֹת הוּא לְעוֹרֵר לֵב הָעָם וּלְהַחְרִיד לְכוֹחֵם שְׁיִעוּרוֹ לְכוֹחֵם לְתִשְׁבָּה,
 כִּי כֵן מְכַבֵּד קוֹל הַשּׁוֹפָר לְהַחְרִיד, כְּמִשְׂכִּיב אֵם יִתְקַע שׁוֹפֵר בְּעוֹר וְעַם לֹא יִתְרַדוּ, וְחִיבִים
 כֹּל אֲדֵם עִכְפִּים לְהַכִּין אֵת עַצְמוֹ לְיוֹם שִׂיכְנֵם לְמַשְׁפַּט לְפָנָיו ה' בְּרִיחַ לִי יוֹם קוֹדֵם כְּתִשְׁבָּה
 וְחַפְלָה, וְיִתֵּן כֹּל לְכוֹ רַק בְּעֻבְדוֹת ה', וְנִתְנוּ רַמּוֹ לֹוֹה, אֲנִי לְדוּדֵי וְרוּדֵי לִי רִיחַ אֵלּוּל,
 וְלִכֵּן יוֹרֵבָה כֹּכֵל הַחוֹדֵשׁ כְּהַתְּשׁוּבָה וְחַפְלָה וְצִדְקָה

פְּסוּכִים - לִי אֲרִיבִי לְעֵלֵי

[תרמ"ג]

ובמיוחד הדברים אמורים כלפי ארבעים הימים
 המיוחדים לתשובה, שהיעוד של תשובה הוא שיהודי
 ישנה את כל מציאותו, ויעמיד את כל המהות
 והמציאות שלו בדרגה יותר גבוהה. יש תשובה על
 5 חטאים, אבל יש תשובה על כל מהלך חייו של אדם,
 שהוא חי באופן ירוד ועליו לבנות כל מהותו מחדש,
 ואז נעמדים כנגדו כל כוחות הסט"א, והיצה"ר
 מעמיד למולו סוס ורכב עם רב ממך כדי לעצור
 אותו ולקצץ את כנפיו רוחו שלא יוכל להתרומם
 10 קצת משפלותו. והיראה הזאת היא יראה פסולה,
 שאינה גובעת מיראת ה' שהיא יראת ה' טהורה
 עומדת לעד. וע"י היראה הפסולה מונע אותו היצה"ר
 בדרכו מלהגיע אל התכלית.
 לְהַיְבֵּל אֲרִיבִי לְעֵלֵי

מִלְּמַתְּ מִלְּמַתְּ מִלְּמַתְּ - לִי אֲרִיבִי לְעֵלֵי

7 וְהַקְּמָתוֹ מוֹיָו שְׂכִינְתוֹ שְׁעָזָה סְפִיעוֹג הַקְּמָתוֹ וְהַעֲדוֹן
 הַגְּדוֹל מִכֵּל הַעֲדוּנִים שְׂכִיכִים לְהַקְּמָה. וּמִקוֹם הַעֲדוֹן הַזֶּה
 בְּאֲמַת הוּא הַעוֹלָם הַקָּמָה, כִּי הוּא הַקְּמָה בְּהַקְּמָה הַמְּצַטְרָקֵת
 לְדַבְרֵי הַזֶּה. אֵךְ הַדְרֵךְ כְּנִי לְהַקְּמָה אֵל מַחֻוּ קִפְצָנוּ זֶה, הוּא
 זֶה הַעוֹלָם. וְהוּא מֵה שְׂאֵמְרוֹ וְקוֹרֵם לְכַרְכָּה (וְכוֹחַ) הַעוֹלָם
 10 הַזֶּה דוֹמֵה לְסוֹדוֹדוֹר בְּפִנֵּי הַעוֹלָם הַקָּמָה. וְהַקְּמָתוֹ הַמְּצַטְרָקֵם
 אֵת הָאֵדֵם לְמַקְלֵית הַזֶּה, הֵם הַמְּצַוֵּת אֲשֶׁר צָנְנוּ עֲלֵינוּן הָאֵל
 יְהַבְרֵךְ שְׂמֹ. וּמִקוֹם עֲשִׂית הַמְּצַוֵּת הוּא כֵּן הַעוֹלָם קוֹמָה. עַל
 כֵּן הוֹשֵׁם הָאֵדֵם בְּנֵה הַעוֹלָם בְּתַחֲלָה כְּנִי שְׂעַל יְדֵי הַקְּמָתוֹ
 הָאֵל הַמְּצַוֵּת לֹא כָאֵן יוֹכֵל לְהַגִּיעַ אֵל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הוֹכֵן
 לוֹ, שְׁהוּא הַעוֹלָם הַקָּמָה. לְהַנּוֹחַ שֵׁם. פְּסוּכִים אֲשֶׁר קָנָה לוֹ עַל
 יְדֵי הַקְּמָתוֹ אֶקְמָה.

מִלְּמַתְּ מִלְּמַתְּ מִלְּמַתְּ - לִי אֲרִיבִי לְעֵלֵי

8 וע"כ קוראים פרשיות אלו תמיד בחדש אלול,
 שהוא קודם התחדשות שנה חדשה. היות וכל שנה
 היא יחידה בפני עצמה, שהיא התחדשות הבריאה,
 ולכל אדם יש את תפקידו המיוחד מה שצריך לתקן
 בתחדשות הבריאה של שנה זו. וזה מרומנו בפרשה
 זו, כי תצא למלחמה על אויביך, כי תצא, היינו
 בצאתך מהשנה שעברה לקראת השנה החדשה,
 למלחמה על אויביך, שצריך לפתוח במלחמה על
 אויבו המיוחד נקודת הרע שבקרבנו. וכמ"כ מרומנו
 10 ובכי תצא למלחמה, שיהודי צריך להתגייס לצבא
 ה' ולהתמסר לגמרי למלחמה, שעיקר תפקידו של
 יהודי לקראת השנה החדשה הוא לשנות מציאותו
 וטבעיותו, שישנם כאלו שקודם הימים הנוראים
 עושים תשובה על חטאים פרטיים אלו או אחרים
 אך אינם משנים את מציאות חייהם, ועיקר העבודה
 והמלחמה היא לשנות את כל מציאותו וטבעיותו,
 שלוה צריך מסי"ב בכחות על טבעיים, ורק אז ונתנו
 ה' אלקיך בידך, כי להשיג נצחונות וכיבוש האויב
 שייך רק ע"י מסי"ב.

לְהַיְבֵּל אֲרִיבִי לְעֵלֵי

